

[Anker Jørgensen]

fægtninger og ikke bare et tilløb til en plan. Det er den situation, vi så ville have stået i.

Må jeg sige, at jeg forestiller mig, at vi i de kommende fem eller ti år kan arbejde videre, kan bygge videre på en nordisk handlingsplan som en slags rullende plan, hvor vi hele tiden ikke bare snakker løst og spredt, men samlet med henblik på en plan, hele tiden kan udbygge den plan. Derved bliver der noget mere mening i det nordiske samarbejde, og det er dér, jeg ser perspektivet. Og det er dér, jeg er en lille smule vred, når jeg mærker den form for agitation, som jeg mener at vi har været ude for i dag fra bl.a. fru Margrete Auken og fru Lilli Gyldenkildes side. Det er, fordi jeg mener, at I er en lille smule fantastiske – det må jeg da have lov at mene, det er ikke for at genere jer – lidt vidtløftige i stedet for at være lidt praktiske og så alligevel have ideerne som de mål, man søger at nå.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Vi er omtrent så fantastiske og vidtløftige som NFS, og jeg tog ordet her for at gøre opmærksom på, at det, som Kirsti Grøndahl fra arbeiderpartiet understregede, ikke var sådan et eller andet med miljø ude i fodenden af systemet, men gik ind med en helt central kritik af, at de retningslinjer, der blev lagt frem dengang, ikke tog højde for, hvad en satsning på uddannelse – og her er det altså en bred uddannelse, det er ikke handlingsplanens erhvervsrettede uddannelse – kan betyde beskæftigelsesmæssigt og økonomisk, altså som et led i den økonomiske udvikling. Kirsti Grøndahl fremhævede også en række kulturinitiativer, som kunne gøre os rige på mange planer og samtidig give beskæftigelse. Alt dette mangler fremdeles i planen – kultur er blevet til hemsøj i den plan, der ligger fremme, der er ikke andet end hemsøj i den. Inge Fischer Møller talte også om beskæftigelse på en anden måde end den her plan, og det kan ikke uden videre forenes.

Jeg glæder mig bestemt også til, at vi kan bygge videre på den her plan, men jeg havde været glad for, om hr. Anker Jørgensen havde sagt nogle klare ting om, i hvilken retning vi skal. Vi støtter også ethvert skridt i den rigtige retning.

Og så vil jeg sige, at grunden til, at vi ikke kan stemme for dagsordenen, er, at vi ikke forstår, hvad der ligger i udtrykket økonomisk udvikling. Vi har ikke fået nogen redegørelse fra hr. Anker Jørgensen om, hvad der ligger i udtrykket økonomisk udvikling. Skridtene går i alle retninger, og derfor er vi nødt til at undlade at stemme til det dagsordensforslag, ellers havde vi med glæde stemt for det, så vi kunne se stor enighed om det nordiske, men vi ved ikke, hvad det betyder.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Anker Jørgensen fremstiller det lidt, som om problemet kun var, at den nordiske handlingsplan endnu var for utilstrækkelig, at der endnu ikke var kommet nok med.

Jeg vil sige helt klart, at for VS' vedkommende i hvert fald er vores synspunkt det, at den ikke alene er utilstrækkelig, men at den også i sine grundelementer klart og entydigt baserer sig på den indkomstpoltiske udvikling med det formål at styrke en klart kapitalistisk, endda en storkapitalistisk udvikling, altså en udvikling, der satser på de store industrier. Med en sådan kapitalistisk udvikling som løsning på problemerne i Norden, ja, så går man ikke alene ind i det problem, at der er tale om en utilstrækkelig plan, nej, så er der tale om en plan, som direkte – og i og for sig også ud fra et socialdemokratisk synspunkt – burde føre til den konklusion, at så var det måske bedre, at man havde sagt: nu vel, så er tiden altså ikke til, at man sammen med de konservative kræfter kan lave en handlingsplan. Måske er tiden ikke til, at det er rigtigt ud fra f.eks. et fagbevægelses-synspunkt at lave en handlingsplan sammen med nedskæringspolitikkerne, sammen med dem, der vil bruge det nordiske samarbejde på samme måde, som de bruger EF-samarbejdet, netop til at styrke deres vision af et samfund, det borgerlige samfund, det højkapitalistiske samfund. Så var det måske bedre at sige: ja men lad os så bruge tiden til at opbygge et alternativ til disse kræfter i stedet for at foregive, at vi kan få nogle ting til at hænge sammen, som ikke kan – i hvert fald ikke på nogen måde burde kunne – hænge sammen.

(Kort bemærkning).